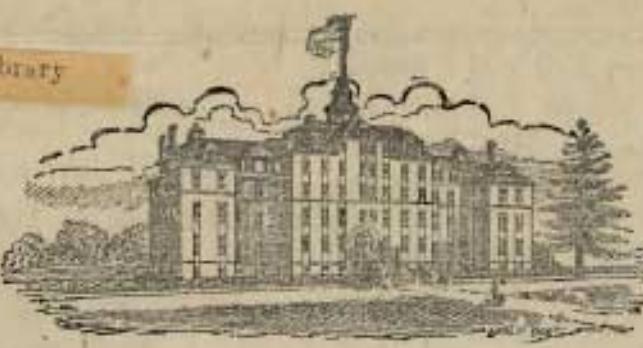

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 4

Parkland, Washington, 25de Januar 1905.

15de Aarg.

Nom over og hjælp os.

Ap. 16, 6-10.

Gud har fra Enighed givet sin Son
os til Herre,
Stort er hans Navn og hælvet det
evig stal være;
Himmel og Jord
Lover ham, under hans Ord,
Herren er han til Guds Øre!

Frugter et træne! med Kraft han
besværer sit Øje,
Helvedes Porte forgjøves imod det
stal frige;

Hvad han har hugt,
Staa på en Klippe joa trægt,
Gjenden med Glæsme maa vige.

Ud over Jordet og indtil dens
øverste Under
Hiljen og Budstab om Fred og om
Raade han sender;
Vide stal hver,
Jesus Guds salvede er;
Saligt det Hjerte, ham sjender!

Kommer tilhøve fra Verdens be
fremste Lande,
Herrens gjenfaste, hans Magt og
hans Mistund at hande!

Siger det ub:
Jesus, vor Herre og Gud,
Drog os af Dødsdybets Bande!

Kommer, I arme, som til ham med
Taarer har bedet,
I sørderknusle i Manden, som han
har helbredet,
Sorgendes Hæt,
Siger og synger enhver:
Jesus vort Hjerte har glædet!

Høit over Himmelens Himmel han træ
ner den Herre;
Jordrig roade med Glæde og give
ham Øre!

Synger i Rø!
Lad os med Jordet og Ord
Palmer og Psalmer ham bære!

Men da be var drogne gjennem Fry
gjen og del gallatistiske Land, og det blev

dem forbudt af den Helligeand at tale
Ordet i Afien, kom de hen imod Myssien
og forsøgte at rejse til Bethynien; og
Manden tilstede dem det iste. De
drog da forbi Myssien og kom ned til
Troas. Og et Syn viste sig for Paulus
om Natten: der stod en Mand fra
Macedoniens, som havde ham og sagde:
Kom over til Macedonia og hjælp os! Men
da han havde set dette Syn,
sagte vi straks at drage over til Macae
donien, idet vi sluttede, at Herren
havde valdt os til at prædike Evange
liet for dem.

Ajært Venner og Guds Ords Til
hørere! Raade være med eber og Fred
fra Gud vor Fader formebestilt den
Herre Jesus Kristus! Amen.

Den træne! Såd er et himmelst
Såd. De Ting, som angaa Guds
Øje, opfylder hans Sjæl. Som en
Vorger i Guds Øje fører han en le
vende Interesse for Guds Øjes An
liggender og deltager med Liv og Sjæl
i dets Rampe og Seire. Vi følge den
Herre Kristus, „Førsten for Guds
Øre,” paa hans store Ørps- og Krobs
ringstog igennem denne Verden, hvor
ved Mørket Tomme for Tomme maa
vige Plads for Lyset og Buttet vrisies
ub af Hænderne paa den første ved den
største goddommelige Overtag, der
er hans store Øyst og hjertelige Glæde.
Verdens Verden staa som en undrende
Tilfluer, øjennem hvilken træne af
en overjordisk Fred, naar han hører
Seierbravet fra Guds Slagmark, idet
Verdens Hære maa stræffe sine
Baaben for det rette Israels Slag
orden.

Dette gjælder i Almindelighed,
naar eg hvor der vindes Seire for
Guds Øje; men særlig findes dette sin
Anvendelse, naar den træne er paa en
eller anden Maade selv personlig
interesset i, hvad der står eller er
flejet.

Gaaledes er det med os i denne
Stund, hjært Venner! — Vi have nu
været samlede her i Herrens Navn og i
broderlig Ejærlighed raabslaget med
Macedoniens — en Repræsentant for

hverandre om de Ting, som høre til
Guds Øje. Vi fryde os over at „Op
gangen fra det høje har besøgt os,” at
Kristendommens Træ med detz him
melstræbende Gren, et planset i vor
Mælte, og vi have faaet Lov til at
bygge Hæde for os og vores Barn i deis
Grene. Ja vi maatte vel juble over at
have bekommet Guds Øjes Stat og
Hædelshene i Aar fra troende Hære, of
hvis Nod vi er udsprungne. Og saa
jænt i St. Petri og Simeons af Skæg
af himmelst Interesse, af Sjæleglede
over Sandhedens Fremgang og Seier,
med hvilken dyb talnemmelig Hæle
man vi da have hørt den opreste Hi
storie, i hvilken den Helligeand selv
fortæller os om, hvori den vore Fader
blev revne ud fra Jordarvelsens Hule,
fra Satans Møgt og overforst i Guds
Øjes ejelige Øje, — hvorledes
Sandheds Nattemorle, der ragede over
Europa og holdt dels Indboanere i
Jordarvelsens Stræder, maatte vige
for Metterdi hedens Sol, der oprændt
med Liv og Lægedom for de arme
Hæter.

I Forening med sine Stalbrode
drog Paulus omtræng fra Stad til
Stad i Lilleasien for at fortvive Fri
hedenes velbehærgelige Øst og vinde
Hæter for Herren. Men Manden for
bod dem at tale Ordet i Afien, hebet
det. Besynderligt! Vil da ikke Gud,
at alle skulle hilve folige og komme til
Sandheds Erhjælself? Et da ikke
den himmelst Hæder bereft for alle?
Vil da ikke Herren, at alle skulle inb
dybes, og at derfor Ordet skal passe
over alle Bande? Jo visseelig! Uden i
mindste Maade at ville ubgrunde Herr
ens Hemmeligheder med vor kærlige
Hornst — thi vi forstaa ikke
Guds Raades Husholdning — saa se
vi dog, at Herren vilse sende sine Ar
bejdere et andet Sieb hen; at der var
andre Mørker, som var hvide til Ha
sten; at andre fastede bedende Blinde
mod det høje om Hjælp. I et Syn,
en Habenbarelse, stillet en Mand fra
Macedoniens — en Repræsentant for

Europæerne — sig frem for Paulus og
beder: Kom dog over til Macedonia og
hjælp os! O, Jesu Randebø, bis
ge efter at sta bo i Tems Paulunter.

I Macedonia, i Europa var Evan
gellets Dor aabnet; der var Hjertet,
som med Glæde visde annantine Sand
hedens Ord, og derfor sendte mit Her
ren Fredens Budbærere berhen. Apo
stelen forlod Galbet og halede sig i Ly
bighed under dei. Ilben Svart, Ge
vær, Krudt og Knugler drog han over
til Europa for at erobre dei for Her
ren. Oplæste sine Øine til Øjer
gene, hvorfra Hjælpen kommer, be
grundte han for en lille Tilhørerstæb
at prædile det Kristi Evangelium, som
er Jøderne en Harangsel og Graecene
en Daartighed, men hos en Gheds
Kraft til Saliggjortelse for hvir den,
som tror, og Ordet kom ikke lomt til
bage; thi istedesfor Tørne og Dåsler
begyndte Frydewer og Myrierace at
opvoxe, ja Øjrenene og Hælene begyndte
at raae med Frydesang, og alle Treer
paa Marken begyndte at klappe med
Haand; thi bejlige var hans Fodder,
som var godt Budstab paa Øjergen,
— han, som lod høre om Fred og Del
ighed. Førstegraden, som indsamles
i Herrers Rabe, var Pugurkram
menen Lydia og hennes Hus, dernæst
Stolmesteren i Philippi, der ved et
stort Under blev revet tilbage fra For
dærvellsens yderste Rand, paa hvilken
han ravede. Derfra udbrædt Ordet
sig — tiltrødt for al Helvedes og Ver
dens Modstand — med en forunderlig
Seierstræf. Hjælpestemplerne med de
blodsprængte Altare fandt i Grus; de
højstige Billeder af Minneslæser, Fugle,
sikfodede Øye og Ørme, foran hvilke
man i strigende Hæbleskab hadde
højet sine ældrende Hæn, stredes under
Frydestrig til den fortærende Lin; i
deres Sieb plantedes Kristi Stors og
rejstes Herrens Tempel, hvor ejen
indie Syndere samledes for at tilbede
i den forståede Navn. Og Bro
bre, Lyset besøgte også det folke,
mørke Nord, hvor vore Fædre sad i

Dødsfængernes Tale, og de og vi
jæste at erfare, at Det var godt, og
at det er bedst at have under Her-
rens Vinger. Saa vore da Herrenes
Røm løst, som findte os hjælp af
Guds. Men, mine tilhørere, er jo
nu alt Robraab fortalt? Og der
saa ingen Hænningerne ingen, fra
og med Hensyn til hvilken dette hjer-
grivende Raab; kom over og hjælp
os! Hvorfor? Jo, nidielig, — og lad mig
ja i denne Stund intet Lov til at haue
ledet over gudelige Optørskonchhed paa
dette store Robraab:

Kom over og hjælp os, idet jeg vil
vise: 1) fra hvem dette Robraab
udgaaer, 2) til hvem det udgaaer
— og 3) hvorledes Robraab kan
afhjælpe.

1. Det er altsaa, mine hjære tilhør-
ere, et Robraab, som lyder til os
Raab, og det fægt fra de arme
Hænninger, der trods alt deres hylle
Hærværelse dog er vore Brodre og
Søstre efter Rødet. — Kaste vi Blit-
set ud over vor arme Jord, da se vi
dette Dicblit, at mindst tie Hjærdedle
af den ligger bedækket med Afghueriets
tyske Starke, med „Døden og De-
bet Taage.“ Og i høje Døbmørke
sæt Hærbredens Fugle, den Hænnes
Morder og Manddræber fra Begyndel-
sen, sit redjefulde Herredømme.

De arme Hænninger — 7 — 800
Missioner i Antal — ligner alle i aller-
hærfeste Fortraab Mændet i Evange-
liet, der falder idio bi Stevere. En tal-
lig Store røjende Hærbredere under
deres forne Mafærer have grændigen
oversoldt hem, i for i dem Ulydighedens
og Hellighedens sundevis. Mæ-
debon og beroet dem alle de himmelte
Klenobier, som deres Glæber havde
begavet deres Skøn og Regeme med, og
nu linge de der — tielle arme Hænninger — i kældend belæborte Kledebon,
beborstede og opsyldte med al Uret-
sigeb. Hæteri, Stolthed, Øjerrighed,
Ondslab, Hvind, Mord, Trætte, Træg,
og Bon; de er Orefudere, Kapra-
fete, maa Hader, Forhaanere, Kap-
mødige. Overmodige, Risplige i
Ondt, Faradore uñdige, nlo standige,
trodsje, utjærlig, ujærlig, ubarm-
hjærlig, — betrygde med Guds Beede
og Lovens Instruende Dom. Deres
Tilstand er et Døbmæland; overalt
høje vi fra Dødens Wallen; — da
Hænning verden er en ubryderlig
Verden. Alden en Stift af Herren, han
dens Hænd gen stållly 50,000 Hænninge
gejstet ind i Hænningen, og at hæn-
ningens Paa Grund af Sam inti-

beden — denne Guds Røst i Sjælen
— børre de Dommen i sit Brust, og
hæbles fulle be om Hjælp. Et Sæf
i sjenem Verden. —

I deres Fortvilelse veude de sig til
de sunne Afghuer; men Trollobien
og Steinblotten, som de tilbede, sende
dem fra sig med en storre Fortviles-
smerte, omend de ofrede dem det bedste,
de havde, ja ofte deres egne Barn.

Ullion fra Spædborn og græhæ-
rige Oldinge, fra Fedre, Mobre og
haabefulde Sonner og Døtre, fra
Mænd og Kvinder i Ensfjeld høres
Smertenaaber: „Kom dog over og hjælp
os! — Og var Oret end som østest lastet
for dette Raab, der var dog uøgle,
hvem det gift til Hærie, og som uden at
readføre sig med Hjæl og Blod, drog
— lig en Panlus Fordum — over til
dem for at hæde dem Hjælp i Neden.
De forlod Slægt, Venner og Hærc-
hjem; Øjerrigheden blev dem for stort;
for Guds Navns Skyd drag de ud og
nu saa de der, disse hjære evan eliste
Missionerer, som Hjælere — Guds
Hjælere — ved alle Vandene. De se Na-
den, den strigende Raab, lige under
Cinene. Hvor de ic sig om, saa sine
de tætpassede Hjælestimer, som svorane
om i Hærværelsens Vand. Hjæl-
garnet har de; thi det har Gud givet
dem, bundet af tretvunden Traab, men
at, de er saa saa — saa saare saa —
til at faste Garnet og til at træfte det.
Lig Petrus ved Genezarits So vinde
eg næbe de dersor til deres Gialdors-
de i det andet Skib: „Kom dog over
og hjælp os!“ Og er det underligt,
om bette deres Raab ofte blandet med
Sora og Harme, naar de paa den ene
Side i Neden og paa den anden Side
Hjærtelæbden for den? Have ikke vi,
Brodre, hvem Herren satte i Embedet
under disse varslige Hærværelse her-
over, saa ofte følt noget lignende, ja
læste vi det ikke just i denne Stund?
Gælne forsinagle; Menighederne røs
Guller; Guds igjenløste omfomme
i Man et paa trofoste Arbeider, og
i mere a si have Ret og Pligt til at
være om Hjælp og for fuldt Raab
i landet og vel endnu mere Ar-
beiderne inde paa Missionsernen, ver-
ket han gennem calle, angione af alt
værdier og værdier, underuden også be-
værtende om wegen Spørgen ejer Sa-
mæbreds Ret.

Gælde udgaar dette Raab fra den
verre Et fæst i tv. Haugen er dog
ent i hand. Han har stået os i jæ-
tterne, og han behæver dem som en
ven for si e Smarter, — det er med

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards
for 5 cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy,
Parkland, Wash.

A. S. Johnson & CO.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings. Wash
and Doore.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Kvitters
Klæder, Understø, Overstø, Hatte,
Støvler og Sto.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

UMBTERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL. \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og salges. Salger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

"Penge Sparer er Penge tjent"

Husk det'e naar de trænger Medicener for
Familien. Det eneste skandinaviske Apothek
paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.

OM MEDICINER SPØRG JENSEN.

ham, som med en stor Hestherre. Han ser de bugnende Agre, overalt er der megen Blågnelse, — overalt er Mørkerne hvilte til Høsten. Han sender da Bud paa alle stænder efter Arbeidsfoil, — han sparet ingen Moie for at opdrive saadeerne, thi hans Bel beror derpaa. Saaledes ogsaa Herren. „Høsten er stor, men Arbeiderne faa.“ klaget han selv. Han gaar rigtig flittig omkring paa Torvet for at leie Arbeidere i sin Blugaard, — og naar da saa saare faa ville forlade alt og gaa, hvor han sender dem, saa raaber han, o, saa smi og bedende: „Kom dog og hjælp os. „Men behovet da den Herre Kristus nogen Hjælp? Er han ikke Gud, ophøjet i al Evighed med al Magt i Himmelten og paa Jorden? Og fan han saa ikke uben at maatte ih til strobelige menneskelige Medslaber saa reddet de ulukkelige Hedninger af Noden?“ Ja saaledes spørger vor dumme Førstand. Vijselig, han kan gjøre alt, hvad han vil, uden os. Som en brændende Missionens engang sagde, kunde han, om han vilde, strevet sit Evangelium med glødende Bogstaver paa Firmamentet for Hedningerne, eller han kunde have udsendt sine Engle som Ildsluer for at forkynde det, eller han kunde have budet Biudene at bære det ud til alle Verdens fire Hjørner; ja han kunde ved underlige Tegn fra oven og neden i et Dieblis revet hele Masser ud af Satans Kløer; men nu har han engang ikke villet det; hans Naades Husholdning er ikke saaledes, men en ganske anden, og Veret gjør vel rettest i ikke at trætte med Pottemagenen. I sin uudførelige Bisdoms og Naades Rigdom nedladet han sig saa dybt, at han overser Mennesker med den Ware, at de skulle faa være hans Medarbejdere, og dersor raaber han ogsaa: „Kom og hjælp os!“ Her er altsaa en underlig Trelang, et stort, voldsigt tredobbelts Raab om Hjælp, som maatte gaa en til Mary og Ben; thi her tales om Hjælp for evige Sjæle, om Hjælp, ikke fra en sieblltelig Fortægtenhed eller lille Knibe, men fra en evig Pine og Kval; om Hjælp, ikke til et ringe timeligt Gode, nei, men til Himmelns Galighed. „Guds, som havet Øen at høre med, han høre.“

2. Men til hvem udgaar da dette Raab? Ja dette Spørge-
maal gaa vi nu over til at besvare.
Det siger sig selv, at dette Raab er rettet til Kristenheden, man dog ikke til alle, som gaar under Kristennavn; nei udelegts m.. Paa samme Tid som

det ikke kan negres, at marge Navnkristne kan være med at arbeide for Guds Rige paa samme Maade som Noa. Sommermænd var med at bygge den frelsende Ark, medens de selv omkom i Syndflodens Vand, — saa maa det dog fastholdes, at Gud ikke kan kalde sine og Sandhedens Frendere som Saadanne til at være Medarbejdere til hans Riges Udbredelse og Sjæles Frælse. „Men Gud sagde til den ugudelige: hvad kommer det dig ved, at fortælle mine Stikke, og vil du tage min Vagt i din Mund? Efterdi du hader Menselße og laster mine Ord bag dig.“ (Ps. 50, 16—17). Og hvor mange saadanne ugudelige gives her ikke inden Kristenheden! Hugget Ordets Lys er kendt for dem, vandre de dog som Nattens Børn og ejere Hedningernes Laerer. Deres Tilstand er endog forsaavidt værre end Hedningernes, som de med Vidende og Villie leve i Synden, og den, som ved sin Herres Villie og ikke gjør derefter, skal faa mange Hug. Dersor dette tunge Ve over Kapernaum, Korazim og Betsaida fra Herren med den rostende Forskning, at dei paa Dommens Dag skalde gaa dem værre end selve Sodoma og Gomorra. Ja disse ugudelige Navnkristne legge netop de største Hindringer i Vejen for Guds Riges Udbredelse iblandt Hedningerne, idet de komme dem til at spoile Herrens hellige Navn. Hvad er det vel — for her af nævne et Eksempel — som har gjort vores Missionærers Stilling i Zululandet saa lummersfuld og tvilsom og fuldt Ulegvojo med et saadant rasende Had til Kristendommen? Jo, den ugudelige Moses og Ligesindedes Færd bernedede. Hvad var det, som gjorde Gronlænderne i Hans Sjæleds første Tid saa sky og bange for Kristendommen? Jo, de banste Matrossers Ugudelighed. De turde ikke blive kristne for ikke at blive saa ugudelige, som de var. Til saadanne lyder altsaa ikke dette Raab: „Kom og hjælp!“ men meget mere det: „Lader eder frelse fra den onde og vanartige Sloegt!“ Thi Raabet lyder til dem, som selv er frelste fra Verden, til dem, som er komne ind i vores Førfamlingers Stad — Guds Jerusalim — og som ikke behøver at sag: „Jeg er syg,“ da de have faau deres Misgjerningers Fortælelse; — til dem, som ikke mere er Gjæster og fremmede, m.m. de hellige Medborgerne og Guds Krigfolk, opbyggede paa Apostlernes og Profeternes Grundpodd, Jesu Kristus, som selv er

Døphed fan ikke helbredes

Det er ikke en helbredende Bok om Jesu. Det er en helbredende Bok, der har modtaget Kristus Blod — Etet om Salmenterne — modtaget til je Blod, ikke for at den ofteslest skal siddende med dem, gravende det gulete Blod ned i Jorden, men fornøie dem, aagre med Blodet og vinde megen Rente til Guds Lov og Pris. Da til helse denne Menighed, til alle dens Lemmer, de svage og store, Mænd og Kvinder, Væge og Lerde — ingen undtagen — lyder Raabet: „Efter iom enhver har haft en Maadegave, kan heller hærcandre dermed som gode Husholdere over Guds adstillinge Elage Naade.“ Og hvor burde ikke Menigheden synde sig at hjælpe. „Men der han hørde seet kette Syn, lagte vi straks at drage over til Macedonia, efterdi vi kunde vide forrest heraf, at Herren kaldte os herhen at predike Evangelium for dem“ — heder det om Paulus og hans Ledagere. Ja straks drog Paulus; han var Indig — ubetinget synlig. Grind Rjælli hed dreven ham. Ja saa kunde også vi gjøre, mine Venner. „Hoo, som ser sin Broder at lide Ned og faller i Hjerte ill for ham, hørlebed bilde Guds Ejærighed i ham?“ „Der dig ikke at dele dit Brod med den hængende og skal du ikke lade komme de elendige, ja yntoerlige i dit Hus. Seer du for en nogen, skal du hæde ham og ikke stjale dig fra dit Hjælde.“ siger Herren hos Profeten Esaias (52, 7) og ejander bette om de timelige Gøder, vi have, — hvor meget mere da alle ne anabelige. Gud har kaldet Menigheden, ja befaler den at være til Frelsning for Hedningerne. „Thi saa har Herren besalet os: Jeg har sat dig til Hedningernes Lys, at du skal være til Saliggjørelse indtil Jordens Ende.“ Ap. 2, 23, 47. Og saa saadti, forsamlende Venner, som ogsaa vi udgør en lille Del af vor Herres Jesu Rjælli hellige almindelige Kirk, saa saadti lyder ogsaa Nobraabet til os og vi tot ikke, uden at kente Ejærigheden til Gud og Brødrene og den Egtighed, vi klyde vor Selskeds Gud, vijs dette Nobraab fra os, som os ikke vedkender. Ja, vi tot ikke engang kandtlyde os med voit meget Alene her, hvor vi ej sotte. Det er saadti, voit Alene et stort og svært bande indbad eg udad, — det er ogsaa sandt, at Gud nærmest har henvist os til vore egne, og vi vilde kun ilde forståa det. Oprad, om vi tot voit nærmeste Nebbedselskt ligge for at drage Hedningmissionens Gang; men

Pacific Missions Prester.

Anderson Chr. Christensen, Døb.

Bierman J. Bor 175 Madison St.

Borum P. Clinton, Ga.

Bjerke, H. O. Salt Lake, Wash.

Christensen M. E. 1620 Miner Ave. Seattle, Wa.

Garrison, P. M. 27, 552 S. Marion St.

Nashville, Tennessee.

Hoff C. G. Stanwood, Wash.

Forsberg O. 1800 Fremont St.
San Francisco, Cal.

Hauge, O. 425 First 10th Street,
Tel: Elm 882. Portland, Ore.

Harkiss, G. W. Bartonsb., Wash.

Holben, D. M. 1200 Marion, Oregon.

1426 Grand Ave.

Johansen, N. 204 3rd St. Fresno, Cal.

Karsen, T. Portland, Wash.

Kayser, W. A. 2100 Adeline St.,
Oxford, Cal.

Knorr, Paul, 100—Third Ave.
Seattle, Wa.

Knudsen, E. Bor 23.

Seattle, Wash.

Wichers, C. J. C. Hayward, Cal. Bor 56

Lidell, C. J. Bor 115
Whitcom, Wash.

Pederesen, N. Clinton, Oregon.

Werner, C. E. 1850 So. 3rd St. Tacoma,
Wash.

Greenstein, G. 22, 1470 Grand Ave.

Seattle, Ore.

Grandine, G. M. 3440 18th St.
San Francisco, Cal.

Jensen, G. W., Gunnison, Wash.

„Amerika“ og „Pacific Herald“ for
et Yat \$1.25.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....	50 Cts
Sex Maaneder.....	25 Cts
Til Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkat:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den hæft i Money ordor eller læg 50cts. i Salb i Breve.

En eller To Gents Trinærlor modtages også. Men Trinærlor på 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Norte Meddelelser fra Scandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Taf.

paa den anden Side vilde vi kun set forskaa voet kristen Kald, om vi vilbe lade Hedningerne gaa deres egne Veje; — nei, Gud vore lovet, ogsaa vi skulle faa Lov til at være med, — og med Guds hjælp ville vi være med. Og have vi været funke — saare funke — hidtil, saa ville vi bede Gud om at gjore os brændende i Manden og folde os med Kjærlighed ogsaa til de arme Hedningerne.

3. Men hvorledes skal da denne skjærende Nod blive ajsjulpen? Paa hvilken Maade de hevred kan vi komme kom til Hjælp? Ja dette ville vi nu næste se til et klargøre os.

Her givs mange fastslætte Mennesker, Filantropet, som med mange faulstædt og i høje Toner vilbe at tale om Hedningernes Nød, Barbari og Slaveri, os at der er Pligt at hjælpe dem nu i denne deres usie. Tilskud. Det Middel, som disse ansætter, er hvad man kalder Missionarier; Hedningerne har gjort belagte i denne unvanlig Dannede. Guds Frejd er, at da er Været af Kristi

have de dræftet, meget eller lidet, af Verdens Vidoms Brud, — derimene de at have fundet deres alt omtal, — og nu skal det samme Brud ogsaa aabnes for dem, som Isbe omsting i Maahedens og Barbarie's torre Østen. Nu, for Filantropen kan dette være godt net; — men dette er ikke Kirkens Opzave; thi den maa vide, at ingen Verdens Oplysning, Dannelse, Civilisation, saa glimrende den end maa være, formaa i mindste Maade at opfjærpe et eneste Menneskes virkelige Nødstilstand. Hjære, sig min dog, var da de gamle Grækere udelukkende fra Verdens Civilisation? Besad de kanske ingen Aands Udvittling, ingen Dannelse i dette Ord's bagligdagse Bebydning? Forstod de sig kanske ikke paa de saa talte sjælle styrke, eller havde de kanske ingen Heroer at fremvise? Vi vide det: de stod paa Oplysningens Linde; de var Talere, Digtere, Sangere, Villenhuggere, Master og Krigere, og hos ved, hvad alvorstlen; — selv i vore Tage brundret man dem og sætter sig ved deres Fodder, — og dog med af deres Dannelse manglerede der dem et — tun et — men dermed ogsaa alt — ja alt: — de hjældte ikke ham, i hvem alle Vidommens Stater ligge skjulte, Kristus Jesus, og derfor dette deres skjærende Nødraab til Apostelen: „Kom over til Macedonien og hjælp os!“

Og da Apostelen kom over til dem, hvorledes greb han saa Sagen an for at raade Bod van deres Jammer? „Og her jeg kom til eder“ — vidner han selv — „om jeg ikke med prægtige Ord eller Vidom at forskyde eder det Guds Vidnesbyrd; thi jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder uden Jesum Kristum og ham forsæst.“ Altsaa Korts Evangelium og intet andet forkyndte Apostelen dem, og dei frelest dem og gjorde dem „rige i Alt, i alt Tære og Kunnskab.“ Der have vi altsaa voet Spørgsmål om, hvordan med Hedningerne kan hjælpes, besvaret. Evangeliet — Kristi Evangelium — Korts Evangelium — er det rette, men ogsaa det eneste Universalmidlamenti, den rette Sions Døm, der helbreder fra al Slags Sygdom og Skrævelighed. Derfor siger Apostelen: „Gaa her og præbiser Evangeliet for al Staben i Alsta. De Sheldon Jackson. Denne nionjetimers, men endnu kraftige og v. k. Man har nu i næste 25 Aar staart i vor Missionærer i det høje Kjærligheds Djælestie deroppe i det høje Kor-

Blo, Guds Sons Blod, der renjer os fra al Synd. Evangeliet er det, men ogsaa det alene, som ifandhed er dannende, forstørende, gjenførende og frelsende saavel for hele Folkeslag som for den enkelte Sjæl. Derfor er og maa det være Kirkens Opzave at prædike Korts Evangelium for de arme Hedninger, og denne Opzave er det, Kirken søger at løse ved dens Missionsvirksomhed. Men her opstaar det Spørgsmål: Mon ikke verdslig Civilisation vilde gjøre ligesom en Johannes den Dobres Gjerning og forberede Evangeliets Indgang hos Hedningerne? Jo, mene mange Missionærer; men hvad siger Paulus? „Brægger, Bræder! Eders Kald, at ikke mange vise efter Kjødet, ikke mange inoptige, ikke mange fornemme er ioldie; men hvad der er daæltigt for Verden, havet Gud udvalgt, for at beskjæmme de vise; og Gud havet udvalgt, hvad som er nædest for Verden, og hvad som er ringeagtet, og hvad som intet er, for at tilintetgjøre det, som er noget, paa det at intet Kjød skal rose sig.“ — Evangeliet er sig selv nok; det gjør baade den første og sidste Gjerning. Derfor lader os ujsende det. Annamme Hedningerne det, saa blive de frelst, ligesom Lydia og Stolmesteren; forlæs be det, saa kan int i hjælpe dem, men deres Forbørelse er vis. „Høre de ikke Moses og Profeterne, saa slusse de heller ikke tro, om nogen ovstod fra de døde.“

O, maatte da Herren faa synde over hjerter med levende Kjærlighed til ham og de dyrekjøbie Sjæle. Maatte vi lære ret at se arbeide vor egen Sælgjorelse med Kjnat og Bøven og saa som varme Missionærer ogsaa bidrage vor ringe Størst til de arme Hedningebreds Frelse. — Bidrage der til med troende Bonner i Jesu Navn og med vore timelige Møver. Herren hjælpe os der til for Jesu Kristi Skjeld. Amen.

Fra vor Alaskamission.

Vor Missionstation ved Teller har ogsaa nuar hørt Besøg af de forenede Staters Generalforsamling for Stolbosædet i Alaska. Dr. Sheldon Jackson. Denne nionjetimers, men endnu kraftige og v. k. Man har nu i næste 25 Aar staart i vor Missionærer i det høje Kjærligheds Djælestie deroppe i det høje Kor-

den, og hjælper Forholdene der som neppে nogen anden. For han begyndte sin Embedsvirksomhed, var han i mange år Preß og Missionær, saa hans Meninger om Missionens Arbejde og Tare fortjener Opmerksomhed ogsaa blandt os. Det vil derfor vist være af Interesse for Herolds Lægere at høre, hvad denne høitaaende kristne Embetsmand har at berette om vor Alaskamission.

I en Samtale, som han i Begyndelsen af September paa sin Hjemreise fra Alasca til Washington havde med undertegnede i Minneapolis, udtalte han sig meget rosende om det Arbejde, som Missionær Brevig og hans Hustru gjør for Eskimoerne. Den Offervillighed og usortrede Kjærlighed, som de udviste baade overfor de mange forværelse Eskimobørn paa Stationen og de mange forlomne indfødte i Omegnen, havde rent vundet Dr. Jacksons Hjerte. Han var bange for, at vor Missionær var alfor bestedten og maaelse ikke ofte og usærlig nok berettes om Missioners Virksomhed og Tare; paa anden Maade kunde han ikke forlære sig, at Vibragene fra vore Menigheder til denne Mission var saa smaa.

Der var især tre Hensyn, som burde børge vore Menigheder til netop nu kraftig at støtte Past. Brevig i hans Hedningssarbejde. For det første har det holdt, hvoriblandt han arbejder, vist sig i særlig Grad modtageligt for kristelig Paavirkning; Gud havde hos dem givet Ordet om Kristus en vidt aaben Dor. Blandt alle de forskjellige hedenske Stammer, som Dr. Jackson var kommen i Beretning med, hjælpte han ingen, som med saa stor Beredvillighed antog Kristendommen. Netop i de senere Aar havde da ogsaa de andre protestantiske Samfund, som vinter deroppe, samlet forholdsvis store Menigheder. Det gjaldt nu ogsaa for den norske Synode at benytte denne Vincent i Alasca. Havde vi begyndt Arbejdet for tolv Aar siden, vilde vi nu efter os meunestlig Beregning have en hel Menighed paa hundreder deroppe istedetfor den lille Ølop af Eskimobørn, som nu har sit Hjem paa Stationen.

Dertil kommer som en anden vigtig Bevæggrund, at denne Eskimorace harlig dor ud. Skønt de baade i fysisk og intellektuel Hensyn er sine Landsmænd paa Amerikas Ostkyst overlegen, vil den dog snart være udryddet paa Grund af de Herjinger, som de hvide Sjøfolks og Minearbej-

deres Blod og væneste Sognomme afslæb kommer blandt dem. Sælde som de er blevne af disse forjordelige Hjælper, har de ingen Modstandskraft overfor epidemiske Sygdomme. For ikke længe siden hørte jo Influenzaen Mængde indsatte i Nørreheben af Teller; og nu har denne Farvel begyndt at rase igen. De statens Hedninger ved da ingen anden tilsligt end Tyskledoktoren. Bare i de kristne Menigheder vokser Besøttningen. Der verner Guds Ord mod Døsters Herjinger; der kan også Missionærerne vægefunk i Guds Haand stanse Sygdommens Angreb. Paa alle andre Steder afgører den indsatte Besøttning Alt for Alt. Bare samel Menneskehærlighed, endlige da Kristi Kærlighed, burde derved træve noce Menigheder til netop nu at lade Missionen beroppe. Om man ikke mere kunne hjælpe de voldsne, burde man dog sætte Missionæren i stand til at drage Om-sorg for alle de statens Børn.

Et tredje Hensyn, som blev udtalt af Dr. Jackson, var det, at denne Mission om nogle Alt kunne blive self-supporting, hvormed den nu sit Midler nok til at drive Arbejdet med Kraft. Man har nemlig i de andre Semifunds Missioner gjort den Erfaring, at Østmoerne bliver meget arbejdsmæne og offervillige Menighedsmedlemmer, naar de engang har antaget Christendommen. Dertil kommer, at den Hjord af Mens-dre, som Regjeringen lanner vor Mission, hurtig øges og i en nær Fremtid vil blive en betydelig Indtægtskilde for Missionen.

Dr. Jackson mente også, at man maaste i Forbindelse med vor egentlige Hedningsemision deroppe også burde drive Indremidstionsarbejde blandt de mange Stændinaver, som drages op til Klostet af Guldfeberen og Hilleruerne.

Det var Dr. Jacksons Hensigt at holde et Fordrag om Missionsmissionen i en af vores Kirker her i Trækingbyerne under dette Besøg. Men hans Ord holdt her for fort til at lade et saadant Maale arrangeret. Han tilbød da, at han næste Aar var været i Alaskas vilde holde Fordrag i nogen Jon af vores Samfunds Midtpunkter, f.eks. i Decoreb og i Trækingbyerne. Det var om ham om at gøre, at vor Samfunds Menigheder skalde blive hjælpet med vor Missions værdelige Tjenest her- oppe, saa den nu stads funde Blive sat i stand til at gjøre noget ordentligt for at hjælle de voldsne bedømmte Hilleruerne; bliver bliver det for sent.

B. i. R. C.

Der var en Gang i det Høje.

(Fortsatte).

Guttinger, der var fuld af Utmadighed hørte Glassenes Stiang fra Salen, nævnte anstrengt sig til den yderste for i det mindste at give sine Miner et Utruk af en vis deltagende Opmærksomhed, medens han usig rykkede med Stolen.

„Barnet saa ellets saa frist og blomstrende ud; men vi er jo glade over, at hun er klædt!“ fortalte Berta med et Lædt af den omstændige Hjærlighed.

„Men vi kommer vel ikke til Meilighed for din?“ ifraad han sig bludselig, næsten forstyrret, da hendes Blit falde på Broderen, der næppe længere formaade at stule sin Utmadighed og daartige Lune.

„Ja nei — nu sag! Hør du endnu noget?“

„Vihell!“ tom Berta bellenat fremmed.

„Sa det være dag!“ ifraad Gottfred alvorligt, „det har jo ingen hast!“

„Jo, det har!“ svarede Berta varmt.

„Nu, jaa tal ud da!“ bad Broderen og begegede sig lid og lid.

„Se, Georg! Fabrikken, hvori min Mand har haft en saa god Stilling, har for fort Tid siden maatte gjøre Opbud og sige op sine Arbejdere. Gottfred har desfor nu intet at gjøre. Vi har nog at leve af, indtil han faar Arbejde igjen; men han har for lange siden tænkt paa at faa sig et eget Bersted, han har også i Nørrevis været Vunge til det, men vi mangler endnu et Par hundrede Dollars, foren vi kan gjøre den faste Begyndelse. Vil du være af den Godhed at løane os denne Sum?“

„Jeg vilde naturligvis give Vand i Verkstedet og Bohæret og nalogligt betale Renten for Hovedstolen,“ sagde Gottfred alvorligt og bestemt.

Altet lod Glassenes Stiang og Berta se Salen. Med Børnehjems Taalmodighed var det aldrig fortalt.

„Ja, derfor to hundrede Daler!“ sagde han soldt og stævende. „Du sjællæs, at man vaa tænkt paa det noget. Idag er jeg besvaret for ikke i den Trælling, du hører dog vel? — han vokst voldsindig op — ,at jeg er Gottfred!“

„Det vil ikke længere være til noget Broder!“ sagde Gottfred bestemt og gav Berta et smil.

Med Berta stod endnu maasset der og han med vidi aabnede sine ører paa sin Broder. Det var altsaa Gørret paa hendes forjordige Ben! Hun kunne ikke ikke tro det. Hun førede Babettes Hjælselsbag, det viste hun, og han ville ikke lade Babette komme til hende. Men det var jo ikke muligt! Hendes Broder! Han maatte dog sige hende et venligt, opmuntrende Ord til Alsted.

Gryssinger skante, hvad der var i hendes inderside.

„Jeg skal skrive til dig, men idag med min bedste Billie —“

„Bryd Dem!“ ifraad Berta bittert, irg sat i Dørklinken og vilde trælle Berta med sig. I dette Dieblit blev Salldøren aabnet, og ind kom Miniborn og Babette, glædende af Vin og Datter.

„Nu høre Ben,“ sagde Klingborn lykligt, „hvad blev der da af Dem?“

„Papa du kommer jo ikke!“ sagde Babette bekræftende.

„Et Dieblit, ja kommer styr!“ ræbte Gryssinger til dem for at holde dem tilbage; men de var aterede midt i Børrelset. Zinet kunde nære ham pinligere end denne Stellekomst.

Han var roed for, at Klingborn i den smalinde Arbeiderstue i farvelige Dommedagsklober kunne gjenhænde hans Søster, der nu som Klingborns Husfru i Stedet for den kjæmpe Brasiliænerinde fonde have siddet ved Bordet i den minste Sternung, havde hun fulgt hans kløge Raab. Den gamle Dame låg op i ham paany, da Klingborn allerede med tvungen Hærlighed vendte sig til Berta, soa hun i den beskedne Kvinde hædte igjen.

„Ja, det er Dem?“ sagde han med et voldsomt Smil og gjorde et let Buf. „Hvorledes gaar det Dem?“

„Jeg taler Dem, gaarste bra!“ svarede Berta, som, omend sjont paany storti rodnede, dog ved Synet af ham havde gjenvundet sin faste Holdning. „Tillader De, at jeg forestiller Dem min Mand — Mr. Klingborn!“ sagde hun med hæming, vendende sig til Gottfred, der, endnu holdende den halte Dansk ved Detræten, træbte sig hjælpe og suget.

Gryssinger vred begejligt hænderne og hædte sig med en mængde Hæle over Broderen. Han maatte jo emboe pris gjøre. Endelig paa den yngste Stilling.

Babette hjælte ejtan Zeta høj, At, Zante, saa saar vi da vredlig fr Lem; det var vist af Dem!“ ræbte det hjærligendes Barn, for Mædet

om den ejtværdige Tante blev ved Synet af hende altid levede i den unge Bille.

Gryssinger ruslede i stille Fortvilelse med sit Halsbind, da Berta venligt rakte Babette Haanden.

„Jeg vilde idag bringe dig mit Lykkesluitning!“ sagde hun hjerteligt. „Hvor stor og pen du er blevet!“

Hvad vilde der blive af dette? Hvad det skulle holde paa sig, saa maatte vel Gryssinger bede de to tage Seude ved det glimrende Bord og der forestille dem for de fornemme Gjæster som stue nærmeste Slægtninge? Det var jo rent umuligt! Han gik desfor rastet hen til Berta, rakte hende Haanden og sagde hostigt, men bestemt: „Du berager os vel engang i den i disse Dage? Du hjælper nok, at vi ikke længere kan holde os borte fra Selstabet —?“

Forts.

Nyt Handelsstue i Parkland.

Under Navn af H. & H. Co. vil undertegnede arbeide for, at Parkland kan blive det billigste og bedste Opholdsssted paa Puget Sound.

Vi tror, at her er Plads for to Store, at Kappestræd for en god Sag er rosværdig og bringer Liv i Forretning.

Kom og undersøg Priser paa Sto, Toier, Fødevarer osv. og se, om vi fortjener en Del af Handelen.

G. N. Halvorsen & Theodor Harstad.

Paa grund af, at jeg maa gaa til Østen, har jeg besluttet at stanse med min skoforretning i Tacoma.

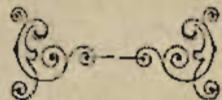
Alle som ønsker rigtig gode sko eller støvler m. e. g. et billigt kan saa dem her.

Alt jeg har maa sælges

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave., Tacoma, Wa.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typewriting, Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.
MISS K. ELIZABETH SIHLER, preceptress. English grammar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand

MISS OLGA KINDLEY, Piano and organ.

CARLO A. SPERATI. Director of Band and Orchestra.

Winter Term.

Begins Jan. 6 and closes March. 27.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
Parkland, Wash

Gode Bøger!

Vi har tilrettet os et Oplag af fire Hunderde Fortællinger for Skolen og Hjemmet ved G. Man.

Denne Bog er smukt inddanned med forgylt Titel og kostet i Boghandelen \$1.50.

Vi vil sende et Exemplar af denne Bog portefrit, saalænge Oplaget varer, for 10 nye Abonnenter paa „Pacific Herold.“ Allsa: Faa 10 af Deres Venner til at betale Dem 50c hver for en Aargang af Bladet og vi sender Dem denne smukke og interessante Bog som en Paastjonnelse for Deres Bryderi.

„Julegave“ er Titelen paa en smut liden Bog, som indeholder 24 vafre Fortællinger. Den er godt inddanned med forgylt Titel og kostet 25c. Den sendes fri til enhver, som sender os \$1.50 for 3 nye Aarsabonnenter paa „Pacific Herold.“ Ved at formaa 3 af dine Venner til at subskrvere paa Bladet vil De faa denne interessante lille Bog som Præmie.

Send \$6.00 for 12 nye Abonnenter, ja skal vi sende Dem begge disse Bøger.

Provenummere af Bladet sendes fri til saadanne, som ønsker at samle Abonnenter.

ABONNER

PAA

Herold.

J. M. Arntson,

Morik Sagfører.

Notary Public.

Udfører alle lovlige Dokumenter
og alm. Klæder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, — — WASH

Staten Washington, den 1. Januar, 1886.

Igen er jeg i stand til at udleje et bestemt Bestemt af Fremmed A. D. Hansen & Co., der havde koncession i Oregon. Det er en stor by, der nærmest ligger på Stat. og et samme firma vil deale en Sum i et hundrede Dollars for hvert eneste arbejde af Material, der ikke kan tilskrives ved Brugen af Hall's Patent Cutters.

Arbejdet kan ikke være understøttet i mindre end et halvt Døgn.

Det er en stor by, der nærmest ligger på Stat. og et samme firma vil deale en Sum i et hundrede Dollars for hvert eneste arbejde af Material, der ikke kan tilskrives ved Brugen af Hall's Patent Cutters.

A. D. Hansen & Co., Toledo, O.

Hvad du vil have, det er et bedre.

Ordsprog.

En Mandes Gangs komme fra Herren, og hvorende han et Menneske foretak sin Vej?

* * *

Menneskets Mand er Herrens Lygte, som randsager alt, som er i hans underste Bug.

* * *

De unges Kraft er deres Prydelse, og grå Haar er de gamle's Vre.

* * *

Det er en Mand en Vre at blive fra Trætte, men hver Daare blander sig derudi.

* * *

Mange Mennesker udraabe hver sin Fromhed, men hvo kan finde en ret trofast Mand?

* * *

Hvo kan sige: Jeg har renset mit Øjerte, jeg er ren af min Synd?

* * *

Forskjellig Vægt og forskjellig Epfa, de er også begge en Bedersyggelighed for Herren.

* * *

Den unge hjendis og paa sine Idretter, om han er ren, og om hans Gjerning er ret.

* * *

Et horende Øre og et seende Øje, dem haver også Herren begge gjort.

* * *

Eft iste Sovn, at du skal ikke male blive arm.

* * *

Det er ondt, det er ondt, skal ejøben sige, men naar han går bort, da skal han rose sig.

* * *

Den, som aabenbarer hemmeligt Raad, han er som en Bagvæster, og bland dig ikke med den, som besviger med sine Væber.

* * *

Hvo, som hænder sin Fader eller sin Moder, hans Lygte skal udstilles i tyrt Morte.

* * *

Den Arv, som man først hæller med efter, den skal ikke vælges paa det sidste.

* * *

Sig ikke: Jeg vil betale ondt; bi efter Herren, og han skal frelse dig.

Parkland-Nyheder.

Daabags Aften havde vi Henrig
hjemmede.

Mrs. Olsen fra Budden, Wa., er i
Besøg hos sin Stægning, Mr. Viland
i Barnehjemmet.

Heltid fra Wellington er i Besøg i
Barnehjemmet. Han har en Gut med
sig, som skal gaa i Skole.

Svinbedriftenes master Daabag
Hjemmibog b. 28de i denne Weeked
hos Mrs. Olsene.

Pastor Hørstad holder hver Sondebogs
Aften, naar han er hjemme. Hørchang
paa Engelst over Presterne og deres
Opførelse.

Ole Hansen, en af de rigeste Mænd
i Milnor, N. D., ophagede et Besøg hos
sin gamle Venner Fredrene Gang-
ius. Han er nu vist tilbage til Dan-
mark, da han har, han hører komme
igen og bojætter sig her, da han ikke
Parkland godt.

Gøkkene Anna og Hanna Langfeldt
fra Juneau, Alaska, der nogle Dage
besøgte Mr. og Mrs. O. Olsen, reiste
tilbage til Alaska. Mrs. R. Langfeldt
søgte at flytte sig til Parkland næste
Vær eller Sommer med deres 2
mindste Børn for at holde dem ved
Skole.

M a r k

Et Mangel paa Plebs maa flere
Indhændelser ligge over til næste Gang.
Der Komite for Klædningssiden til i
næste Mo. tale til os, ligesaa vor Se-
mandsmissioner i San Francisco og
flere andre.

Red.

Nættelse.

I Herold No 2. fortalte for Barne-
hjemmet, Saar: Ved Past. Larsen
fra St. Paul Eng. Luth Church,
Ofteland, Cal., Offer ved Juletræet
\$17.31. Stol være: ved S. M. So-
rensen, Past. W. H. Larsens Stolb, fra
St. Pauls Eng. Luth. Church osv.

Bemærkt.

W. H. Larsen.

Ofteland, Cal. 10de Jan. 1903.

Til „Herald“ Læsere.

Vi vilde gøre spæciale lebe din op-
merksomhed til den prædiken, som er
trykt i dette nummer af „Herald.“
Den er holdt ved forebemødet i La
Crosse, Wis., aaret 1873 af den nu jo
mange nar fibea fulig afbode Pastor
Nils Hvidsfeldt. Det alvorlige Guds
ord, som det fan betta' et tollet af
benne Guds mand, var vi håret hørde
vi virke vilje og last til at paaer det,
som han saa klærligen viser os er Guds
vilje.

Nættelse.

Det saeg sig ind nogle træfjel i da-
sidste nummer af „Herald“ i min arti-
tel fra Alvaria. Hørgende bebet rettet:
Unden spalte, 16 linjer fra neden,
noer: St. 12; halve være: halv told.
Øvre spalte, 2 linjer fra neden, saar:
Gruen sten; halve være: Gruen sten-
vit. O. M. Holben.

Gehalt til Parkland In- dustries Garnværksem.

Immanuel Wib., P. S. Hov-	
des Rals, Starbuck, Minn.	
Inghamlet ved Mrs. G. A. Berg:	
Mrs. Hjert Pedersen 1	50
Mrs. M. Sontel 25	
Mrs. John Hoverson 75	
Mrs. B. Wels 25	
Mrs. Britha Olsene 60	
Mrs. N. Sønvig 50	
Mrs. C. Sønvig 50	
Mrs. G. A. Berg 50	
Mrs. H. E. Big 25	
Mrs. M. L. Hennings 50	

Lillesammen 81.60	
Abraham Wibbze, Rollipell,	
Mont 50	
Mrs. Malena Larsen, Harmony,	
Minn 1.00	
R. O. Roe, Parkland, Wash. 10.00	
Samuel Simland, Parkland,	
Wash 20.00	

Snedkerne S. Simland, G. G. Ols-
en og Ed. Pedersen har haet Barne-
hjemmet adfældt i arbejde gratis.

Norman G. Torrison og Prof. J. S.
vælder har haet Hjemmet Hjemmet 2
Ulyotter. Alle Oliver tilfældigt.

Z. Larsen,
Stadsråder.

Fisk! Fisk! Fisk!!!

Parkland Fishing and Packing Co

Handler med alle Slags fersk og saltet Fisk. Ordres
pr. Post expedieres hurtigt og udlagtigt

Salted Fish

200 lbs Tunaer	75.00
100 "	37.50
15 "	56.25
10 "	45.00

Nægtid pr. Var. 25c. Nægtid 125@12c pr. lbs

All Slags fersk fisk til Market Price

Frogt til Ellen er \$1.75 pr. 100 lbs. Grueris paa fersk fisk 4c pr.
Pund for fisten. 3c og 5c fri.

Overstår alle Ordres til

Parkland Fishing & Packing Co

Parkland Washington

50 YEARS'
EXPERIENCE

TRADE MARKS
ORIGINS
COPYRIGHTS ETC.

America's leading & oldest manufacturing and quality assurance firm whether as inventors or promoters potential. Commissions from scientific, mechanical, electrical, chemical, medical, pharmaceutical, etc. inventions. Patent applications made by America's leading Patent Office. Scientific American is the most popular journal in the world.

Scientific American.
A monthly illustrated magazine containing illustrations of our patentable inventions. Terms, \$12.
each year. Send money, etc. Paid by us. Represented
in all principal cities. Address: MUNN & CO., New York
145 Broadway, New York
Branch Office, 107 St. Washington, D. C.

The . . .
Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to Louis Lange Pub. Co., St Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH